

Sygn. akt IV U 624/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2015 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania A. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 15 maja 2014 r. Nr (...)

w sprawie A. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo A. P. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 01 stycznia 2015 r. do 31 grudnia 2016 r.

Sygn. akt IV U 624/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 15 maja 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił A. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że u wymienionej nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła A. P. wnosząc o jej zmianę i przyznanie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Nadto wniosła o zbadanie przez biegłych sądowych (odwołanie k. 1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 28 kwietnia 2014r., która nie stwierdziła u ubezpieczonej niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2-3).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Do 28 lutego 2014r. ubezpieczona A. P. uprawniona była do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (decyzja z 16 października 2013r. o ustaleniu prawa do renty do 28 lutego 2014r. k.111 akt rentowych). W dniu 28 stycznia 2014r. ubezpieczona wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.114 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 7 marca 2014r. ustalił, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika k.116 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu ubezpieczonej od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika, ubezpieczona skierowana została na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 28 kwietnia 2014r. ustaliła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (sprzeciw od orzeczenia lekarza orzecznika k.117 akt rentowych i orzeczenie komisji lekarskiej k.122 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 15 maja 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (decyzja z 15 maja 2014r. k.123 akt rentowych).

Ubezpieczona ma 42 lata i wykształcenie średnie w zawodzie technik technologii żywienia. Ukończyła również 2-letnie technikum ekonomiczne. Pracowała jako telemarketer, przedstawiciel handlowy, a najdłużej przez około 12 lat w pralni chemicznej jako pomocnik – pracownik fizyczny (kwestionariusz okresów składkowych i nieskładkowych k.3 akt rentowych, świadectwa pracy, umowy zlecenia i umowy o świadczenie usług k.5-20 akt rentowych, wyjaśnienia ubezpieczonej k.27-27v - nagranie od minuty 1 do 4).

Ubezpieczona cierpi dystymię, występują u niej cechy nieprawidłowej osobowości oraz zaburzenia depresyjne w wywiadzie. Badanie sadowo-psychologiczne nie wykazało u ubezpieczonej upośledzenia umysłowego oraz objawów organicznego uszkodzenia centralnego układu nerwowego, a wyniki badań wykazują jedynie zaburzenia czynnościowe i nerwicowe. Występujące osłabienie pamięci ma charakter wtórny i wiąże się z występowaniem zaburzeń czynnościowych. Natomiast istniejące zaburzenia nastroju osiągają jedynie poziom dystymiczny, a więc niewielki. W tych okolicznościach stan psychiczny ubezpieczonej nie powoduje u niej niezdolności do pracy (opinia biegłego psychiatry i psychologa k.8-11 akt sprawy).

Ponadto ubezpieczona cierpi na przewlekłe niezróżnicowane zapalenie stawów ze wskazaniem na reumatoidalne zapalenie stawów. Od września 2014r. pomimo przyjmowanego na stałe silnego leku przeciwzapalnego M. obok bólu i obrzęku stawu łokciowego prawego pojawiły się u ubezpieczonej bóle stawów śródrečno-palcowych i międzypaliczkowych bliższych rąk. Od stycznia 2015r. nastąpiło zaś dalsze pogorszenie stanu zdrowia ubezpieczonej, tj. doszło do zapalenia, bólu i obrzęków kolejnych stawów - barkowych, nadgarstkowych, kolanowych, śródstopno-palcowych. Ponadto nastąpiło wydłużenie czasu sztywności porannej do dwóch godzin, co skutkowało zwiększeniem dawki M. z 4 mg do 8-12 mg. Aktualny stopień zaawansowania choroby zapalnej stawów powoduje, że od 1 stycznia 2015r. ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy, a przewidywany okres trwania tej niezdolności do pracy to 31 grudnia 2016r. W tym czasie ubezpieczona powinna przejść szczegółowe badania diagnostyczne celem ustalenia konkretnego rozpoznania i wdrożenia skutecznego leczenia (opinia biegłego reumatologa k.30 i 32 akt sprawy).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej A. P. okazało się uzasadnione.

Stosownie do treści art.57 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 wskazanej ustawy osobą niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy

po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie sprawy zależało od ustalenia, czy ubezpieczona jest niezdolna do pracy, a jeżeli tak, to w jakim stopniu i w jakim okresie. W tym celu Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych psychologa i psychiatry oraz reumatologa. Z opinii biegłego psychiatry i psychologa wynika, że aktualny stan psychiczny ubezpieczonej nie powoduje u niej niezdolności do pracy (opinia k.11 akt sprawy). Z kolei z opinii biegłego reumatologa wynika, że ubezpieczona cierpi na przewlekłe nieodróżnicowane zapalenie stawów ze wskazaniem na reumatoidalne zapalenie stawów, przy czym od września 2014r. nastąpił proces pogorszenia stanu zdrowia ubezpieczonej, tak iż od 1 stycznia 2015r. stała się ona częściowo niezdolna do pracy, a przewidywany termin trwania tej niezdolności to grudzień 2016r. (opinia biegłego reumatologa k.32 akt sprawy).

Analizując powyższe opinie, a w szczególności opinię biegłego reumatologa, który stwierdził u ubezpieczonej częściową niezdolność do pracy, Sąd uznał, że stanowią one wiarygodny dowód w sprawie. Przed wydaniem opinii biegli zapoznali się z dokumentacją medyczną oraz przeprowadzili badanie ubezpieczonej. Opinie są spójne, logiczne i należyte uzasadnione.

Należy zauważyć, że poprzednio ustalone prawo ubezpieczonej do renty z tytułu niezdolności do pracy ustało z dniem 28 lutego 2014r., a obecnie stwierdzona częściowa niezdolność ubezpieczonej do pracy powstała w dniu 1 stycznia 2015r. W tych okolicznościach w sprawie zastosowanie znajdzie przepis art.61 ustawy emerytalnej, zgodnie z którym prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd, na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.